

ΑΝΑΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ
ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Μανώλης Αναστασάκης

REDESIGNING LIBRARIES FOR SCHOOLS

A PROPOSAL FOR
SECONDARY EDUCATION

Contents

Acknowledgements	6
Preface	9
Introduction	14
PART I. Texts	
1. Brief overview of how a school building is produced	20
The primacy of SBO	22
2. Educational intentions, Design intentions	26
The 'school-oriented' library	30
The 'open' library	32
Shapes convey ideas (1)	35
Rigidity / Flexibility	37
Shapes convey ideas (2)	39
The significance of the Library Location	42
3. The objectives, the functions and the space needs	44
From planning to design	46
The 'official' example	50
Multiple standardization	52
Naming spaces	55
Fluid magnitudes	59
A proposal for the shell	62
4. Furniture as space	66
'Open' furnishings	68
'Accordion' furniture	70
'Drawer' furniture	71
Variable structures	73
5. The Library: a space for Communication and Information	76

Περιεχόμενα

Ευχαριστίες	6
Πρόλογος	9
Εισαγωγή	14
ΜΕΡΟΣ Ι. Κείμενα	
1. Μικρή επισκόπηση της παραγωγής του σχολικού κτιρίου	20
Η πρωτοκαθεδρία του ΟΣΚ	22
2. Παιδαγωγικές προθέσεις, Σχεδιαστικές προθέσεις	26
Η «σχολικοποιημένη» βιβλιοθήκη	30
Η «ανοιχτή» βιβλιοθήκη	32
Τα σχήματα μεταφέρουν τις ιδέες (1)	35
Ανελαστικότητα / Ευελιξία	37
Τα σχήματα μεταφέρουν τις ιδέες (2)	39
Η πρωτεύουσα σημασία της θέσης	42
3. Οι στόχοι, οι λειτουργίες και ο χώρος	44
Από τον προγραμματισμό στο σχεδιασμό	46
Το «επίσημο» παράδειγμα	50
Η τυποποίηση στο πολλαπλάσιο	52
Η ονοματοδότηση των χώρων	55
Τα ρευστά μεγέθη	59
Μία πρόταση για το κέλυφος	62
4. Η επίπλωση ως χώρος	66
Η «ανοιχτή» επίπλωση	68
Η επίπλωση-ακορντεόν	70
Η επίπλωση-συρτάρι	71
Μεταβλητές δομές	73
5. Η βιβλιοθήκη: χώρος επικοινωνίας και πληροφορίας	76

ΜΕΡΟΣ ΙΙ. Παραδείγματα – Εφαρμογές

6. Κατηγοριοποίηση των παραδειγμάτων Παρουσίαση	84
A. ΧΩΡΟΙ-ΚΕΛΥΦΗ	
A1. Πειραματικό Λύκειο Μυτιλήνης	90
A2. Γυμνάσιο Βολισσού Χίου	92
A3. Ε. Λύκειο Κύμης Εύβοιας	94
B. ΑΙΘΟΥΣΕΣ-ΤΑΞΕΙΣ	
B1. Γυμνάσιο Κάμπου Χίου	96
B2. Ε. Λύκειο Γέρας Λέσβου	98
Ba. Τύπος Α προδιαγραφών ΥΠΕΠΘ	100
Bb. Τύπος Β προδιαγραφών ΥΠΕΠΘ	102
Bc. Τύπος Γ προδιαγραφών ΥΠΕΠΘ	104
C. ΧΩΡΟΙ ΜΗ ΤΥΠΙΚΟΙ	
C1. 1ο Τεχνικό Λύκειο Χαλκίδας	106
C2. 1ο Ε. Λύκειο Χαλκίδας	110
C3. 7ο Γυμνάσιο Ρόδου	112
C4. Ε. Λύκειο Σάμου	114
C5. Ε. Λύκειο Μύρινας Λήμνου	116
Παράρτημα 1	
Σχέδια επίπλωσης	118
Πηγές εικονογράφησης	124
Πίνακας Συντομεύσεων	125
Επιλεγμένη Βιβλιογραφία	126

PART II. Case Studies

6. Grouping and presentation of the Case Studies	
A. SHELL SPACES	
A1. Mytilini-Lesbos Experimental Senior High School	
A2. Volissos-Chios Junior High School	
A3. Kymi-Evia Senior High School	
B. ROOMS - CLASSROOMS	
B1. Kampos-Chios Junior High School	
B2. Gera-Lesbos Senior High School	
Ba. Type A of MNERA Specifications	
Bb. Type B of MNERA Specifications	
Bc. Type C of MNERA Specifications	
C. NON-TYPICAL SPACES	
C1. Halkida-Evia 1st Techn. S. High School	
C2. Halkida-Evia 1st Senior High School	
C3. Rhodes 7th Junior High School	
C4. Samos Senior High School	
C5. Myrina-Limnos Senior High School	

Appendix 1

Furniture drawings

Source of figures

Acronyms used

Selected Bibliography

1

Brief overview of how a school building is produced

WHAT IS the general educational framework in Greece within which it is directed that 500 libraries are to be integrated into secondary schools all at once, with the prospect of this figure doubling in the immediate future? What is the accumulated experience that will support these libraries and what traditions of operation and practice will they be enriching?

These questions are more literary than substantial, since the picture of Greek schools shows very few active libraries. The space earmarked for libraries in the schools built during the past 20 years is usually used to cover the immediate teaching needs arising from lack of sufficient classroom space. The books have been moved to cases in secondary areas, corridors and teachers' offices.

The result – and the cause simultaneously – of the deterioration of the school library is that teaching is overwhelmingly based on just one textbook without resort to any bibliographical sources. In addition, teaching methods have

Μικρή επισκόπηση της παραγωγής του σχολικού κτιρίου

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ το σχολικό και γενικότερα το εκπαιδευτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο καλούνται να ενταχθούν μεμιάς 500 σχολικές βιβλιοθήκες στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση; Με προοπτική μάλιστα να διπλασιαστούν στα αμέσως επόμενα χρόνια; Ποια είναι η συσσωρευμένη εμπειρία που τις στηρίζει και ποια παράδοση λειτουργίας και πρακτικής έρχονται οι νέες αυτές βιβλιοθήκες να εμπλουτίσουν;

Τα παραπάνω ερωτήματα καταλήγουν τελικά να είναι περισσότερο «φιλολογικά» παρά ουσιαστικά, αφού η εικόνα που παρουσιάζει η βιβλιοθήκη στο ελληνικό σχολείο είναι σε αδρές γραμμές η εξής: οι ενεργές βιβλιοθήκες είναι ελάχιστες. Οι προβλεπόμενοι χώροι βιβλιοθηκών στα σχολεία της τελευταίας εικοσαετίας καλύπτουν τελικά άμεσες διδακτικές ανάγκες λόγω έλλειψης αιθουσών. Τα βιβλία έχουν εκτοπιστεί σε προθήκες σε δευτερεύοντες χώρους, σε διαδρόμους και σε γραφεία καθηγητών.

Το αποτέλεσμα –και το αίτιο μαζί– της απαξίωσης και της καχεξίας του θεσμού της σχολικής βιβλιοθήκης είναι η στήριξη της διδασκαλίας στο ένα

και μοναδικό σχολικό εγχειρίδιο και η απουσία σύνδεσής της με τη βιβλιογραφική έρευνα. Είναι ακόμα οι διδακτικές μέθοδοι οι οποίες παραμένουν κατά βάση δασκαλοκεντρικές και δεν προωθούν την ανάπτυξη δεξιοτήτων αναζήτησης και την καλλιέργεια της κριτικής σκέψης.

Αυτή η εικόνα μαρτυρεί της σχολικής βιβλιοθήκης δεν αποτελεί έκπληξη, όταν το τοπίο για τις βιβλιοθήκες εκτός σχολείου είναι εξίσου άνωδρο. Η βιβλιοθήκη ως θεσμός και πρακτική είναι ανεπαρκής στην ελληνική κοινωνία. Οι δημόσιες και δημοτικές βιβλιοθήκες υπολειτουργούν ελλείψει πόρων, και αυτές ακόμα οι πανεπιστημιακές δεν έχουν την αξιοποίηση που τους αρμόζει, αφού ούτε στην Τριτοβάθμια εκπαίδευση εντάσσονται ουσιαστικά στη διδασκαλία. Τα συμβολικότερα συμπτώματα αυτής της έλλειψης θεσμών, δομών και πρακτικών οι οποίες στηρίζουν τη βιβλιοθήκη είναι:

Η διδασκαλία στα Πανεπιστήμια βασίζεται στο σύγγραμμα του καθηγητή.

Η Εθνική βιβλιοθήκη βρίσκεται σε εγκατάλειψη με απαρχαιωμένη υποδομή.

Οι παραπάνω διαπιστώσεις έχουν καταγραφεί σε ημερίδες, συνέδρια και στη σχετική βιβλιογραφία. Το αντικείμενο αυτού του κεφαλαίου δεν είναι η ιστορική επισκόπηση του θεσμού της βιβλιοθήκης ούτε η ανάλυση των αιτίων για τα οποία σε μια σύγχρονη κοινωνία ο θεσμός αυτός παραμένει στο περιθώριο. Τα ερωτήματα που τίθενται είναι: μπορεί ο σχεδιασμός, παρά την ελλιπή τοπική εμπειρία, να διέπεται από τις πιο σύγχρονες αντιλήψεις; Η μαζική κατασκευή ενός τύπου κτιρίου (όπως τα σχολικά κτίρια και οι σχολικές βιβλιοθήκες) αποτελεί τροχοπέδη ή καθίσταται αφορμή για ένα σύγχρονο σχεδιασμό; Ο τρόπος παραγωγής ενός τύπου κτιρίου ορίζει τη μορφή του;

remained largely teacher-centred and do not foster the development of skills in seeking knowledge or the cultivation of critical thought.

This picture of the deserted school library comes as no surprise, since the state of non-school libraries is equally forlorn. The library as an institution and practice is ineffective in Greek society. Public and municipal libraries underfunction due to a lack of funds, and even university libraries are not utilised as befits them, since they are not considered an essential part of the teaching process even in higher education. The most indicative symptoms of the lack of institutions, structures and practices on which the library relies are that:

University courses are often taught on the basis of the book written by the professor.

The National Library is in a state of dilapidation with outdated infrastructure.

These observations have been noted in conferences, in seminars and in the relevant literature. But the object of this chapter is not to attempt a historic review of the institution of the library, nor to analyse the reasons why it remains marginalised in a contemporary society. The questions raised are: despite the inadequate local experience, can design be governed by more modern ideas? Does the mass construction of a type of building (such as school buildings or school libraries) constitute a hindrance or does it provide an opportunity for modern design? Does the mode of production of a type of building define its form?

The primacy of SBO

The production of school buildings in Greece is overseen by the School Buildings Organisation (SBO, also known as OSK as per the Greek acronym), whose responsibilities include drawing up technical specifications. Up to 1991, when significant competencies were transferred to local government, SBO had almost exclusive control of the planning, design and construction of school buildings. Even today, when it retains all its competencies in Athens and the department of Attica (home of half the population of Greece) and plays the role of counsellor to the rest of the country, it continues to determine the shape of schools in Greece. The specifications it lays down for constructing a school building project are obligatory. And it draws up designs not only for Attica, but for the rest of the country as well, many of which are based on a stockpile of standardised designs. It also conducts studies for supplementary school projects, having constructed 218 of the 500 school libraries built in 1999-2000.

Given the SBO's position as general technical administrator and financial supervisor with respect to school buildings and equipment, and its position as drafter of specifications and designs, it clearly has the only substantial input guiding ideas about school-related space, on both the planning and construction level.

In this way, the decentralisation of school buildings has not led to an influx of new ideas and practices for school facilities. No schools have been built that raise new issues of concern to educators or provide space to serve them. Decentralisation has not produced, at least not yet, even architectural designs with interest or dynamic proposals. Also lacking are ideas that might have sparked dialogue about school resources, including issues that could have placed the physical school environment in the context of

Η πρωτοκαθεδρία του ΟΣΚ

Η παραγωγή του σχολικού κτιρίου στην Ελλάδα εποπτεύεται από τον ΟΣΚ στις αρμοδιότητες του οποίου περιλαμβάνεται και η σύνταξη τεχνικών προδιαγραφών. Μέχρι το 1991, οπότε σημαντικές αρμοδιότητες μεταφέρονται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ο ΟΣΚ ελέγχει σχεδόν εξ ολοκλήρου τον προγραμματισμό, τη μελέτη και την κατασκευή των σχολικών κτιρίων. Και σήμερα όμως, διατηρώντας πλήρως τις αρμοδιότητές του στην Αττική (όπου κατοικεί ο μισός πληθυσμός της χώρας) και κατέχοντας έναν ρόλο συμβούλου για την υπόλοιπη χώρα, συνεχίζει να καθορίζει τη μορφή του σχολείου στην Ελλάδα. Οι προδιαγραφές που συντάσσει είναι υποχρεωτικές για την εκτέλεση ενός έργου σχολικής στέγης. Εκπονεί δε μελέτες όχι μόνο για την Αττική αλλά και για την υπόλοιπη χώρα πολλές από τις οποίες βασίζονται σε ένα αρχείο τυποποιημένων κτιρίων. Εκπονεί μελέτες συμπληρωματικών έργων για τα σχολεία και από τις 500 σχολικές βιβλιοθήκες της διετίας 1999-2000 κατασκευάζει τις 218.

Από τη θέση λοιπόν της γενικής τεχνικής διοικητικής και οικονομικής εποπτείας που ο ΟΣΚ κατέχει σε ό,τι αφορά την κτιριακή υποδομή και τον εξοπλισμό των σχολείων, αλλά και από τη θέση του συντάκτη προδιαγραφών και μελετών αναδεικνύεται ως ο μόνος ουσιαστικός παράγοντας που κατευθύνει την αντίληψη για το σχολικό χώρο, τόσο σε επίπεδο προγράμματος όσο και σε επίπεδο δομής του χώρου.

Η αποκέντρωση, στον τομέα του σχολικού κτιρίου, δεν έχει αποδώσει σε παραγωγή νέων ιδεών και πρακτικών για το σχολικό χώρο. Δεν έχουν κατασκευαστεί σχολεία τα οποία να θέτουν νέους προβληματισμούς για τις παιδαγωγικές αντιλήψεις και να παρέχουν το χώρο που τις εξυπηρετεί. Η αποκέντρωση δεν απέδωσε, τουλάχιστον όχι ακόμα, ούτε στο επίπεδο των αρχιτεκτονικών προτάσεων οι οποίες θα μπορούσαν να έχουν ενδιαφέροντα και δυναμικό χαρακτήρα. Απουσιάζουν όμως και οι ιδέες οι οποίες θα γονιμοποιούσαν έναν διάλογο για το σχολικό

χώρο, θα ενέτασσαν τα ζητήματα του υλικού περιβάλλοντος του σχολείου στον σύγχρονο διεθνή προβληματισμό, θα αναζητούσαν διέξοδο σε καινοτόμες εφαρμογές.

Ανασταλτικός παράγοντας στην έκφραση ενός πλούσιου ρεύματος ιδεών και στην εφαρμογή τους στο χώρο του σχολείου είναι ο έλεγχος, σε εθνικό επίπεδο, από τον ΟΣΚ του κτιριολογικού προγράμματος και των τεχνικών προδιαγραφών, καθώς και η πρωτοκαθεδρία του στις μελέτες σχολικών κτιρίων. Αυτός ο συγκεντρωτισμός αρμοδιοτήτων σε έναν γιγαντωμένο οργανισμό οδηγεί σε τυποποίηση της κατασκευής και σε γραφειοκρατικές δομές και αντιλήψεις που δυσχεραίνουν την έκφραση και προώθηση των νέων ιδεών. Οι τελευταίες απόπειρες για εναρμονισμό του ελληνικού σχολείου με τον διεθνή προβληματισμό, όπως για παράδειγμα το κοινοτικό σχολείο (community school) ή ο ανασχεδιασμός και η ευελιξία στους εκπαιδευτικούς χώρους, κινδυνεύουν να απογυμνωθούν από την ουσία τους, εφόσον προωθούνται συγκεντρωτικά. Με τον ίδιο τρόπο που έως σήμερα οι προσαρμογές, όπου διαπιστώνονται, είναι επιφανειακές και στην αρχιτεκτονική τουλάχιστον των σχολείων εξαντλούνται είτε σε μορφολογικά χαρακτηριστικά ενός τοπικισμού είτε σε μια επένδυση από στοιχεία που μεταφέρονται από τη διεθνή αρχιτεκτονική επικαιρότητα.

Το αποτέλεσμα του συγκεντρωτισμού στη δομή και στην παραγωγή του σχολικού χώρου είναι το σχολείο να αποτελεί μεν μακράν το πολυπληθέστερο δημόσιο κτίριο, να έχει όμως να επιδείξει τη μικρότερη ποικιλία και το λιγότερο ενδιαφέρον. Τη μικρή αλλά αρχιτεκτονικά πλούσια παραγωγή του Μεσοπολέμου, τη μαζική αλλά με αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον παραγωγή της μεταπολεμικής περιόδου ακολούθησε, τα τελευταία τριάντα χρόνια, μια μαζικότερη αλλά ομογενοποιημένη και αδιάφορη αρχιτεκτονικά κατασκευή σχολικών κτιρίων.

Ένα από τα πλέον χαρακτηριστικά παραδείγματα δυσκαμψίας ως προς την προώθηση καινοτόμων

modern international concerns and sought an outlet in innovative applications.

A factor deterring the expression of a rich flow of ideas and their application to schools is the SBO's nationwide inspection of building programs and technical specifications, as well as its primacy in the design of school buildings. This centralisation of responsibilities in a gigantic public service leads to standardised buildings and bureaucratic structures and viewpoints that hinder the expression and promotion of new ideas. The most recent attempts to bring the Greek school into line with international concerns – such as the community school or the redesign and flexibility of educational spaces – are in danger of being stripped of all substance because they are promoted centrally. Any adjustments carried out so far have been superficial ones, and architecturally at least, they are confined either to local stylistic features or to an over-layer of elements transferred from current international architecture.

The result of this centralisation on the structure and production of school space is that while schools constitute by far the most widespread type of public building, they are characterised by the least variety and interest. The small but architecturally rich output from the midwar years, and the mass-produced but architecturally interesting output of the early post-war period were followed in the last 30 years by an even more mass-produced but homogeneous and architecturally indifferent set of school buildings.

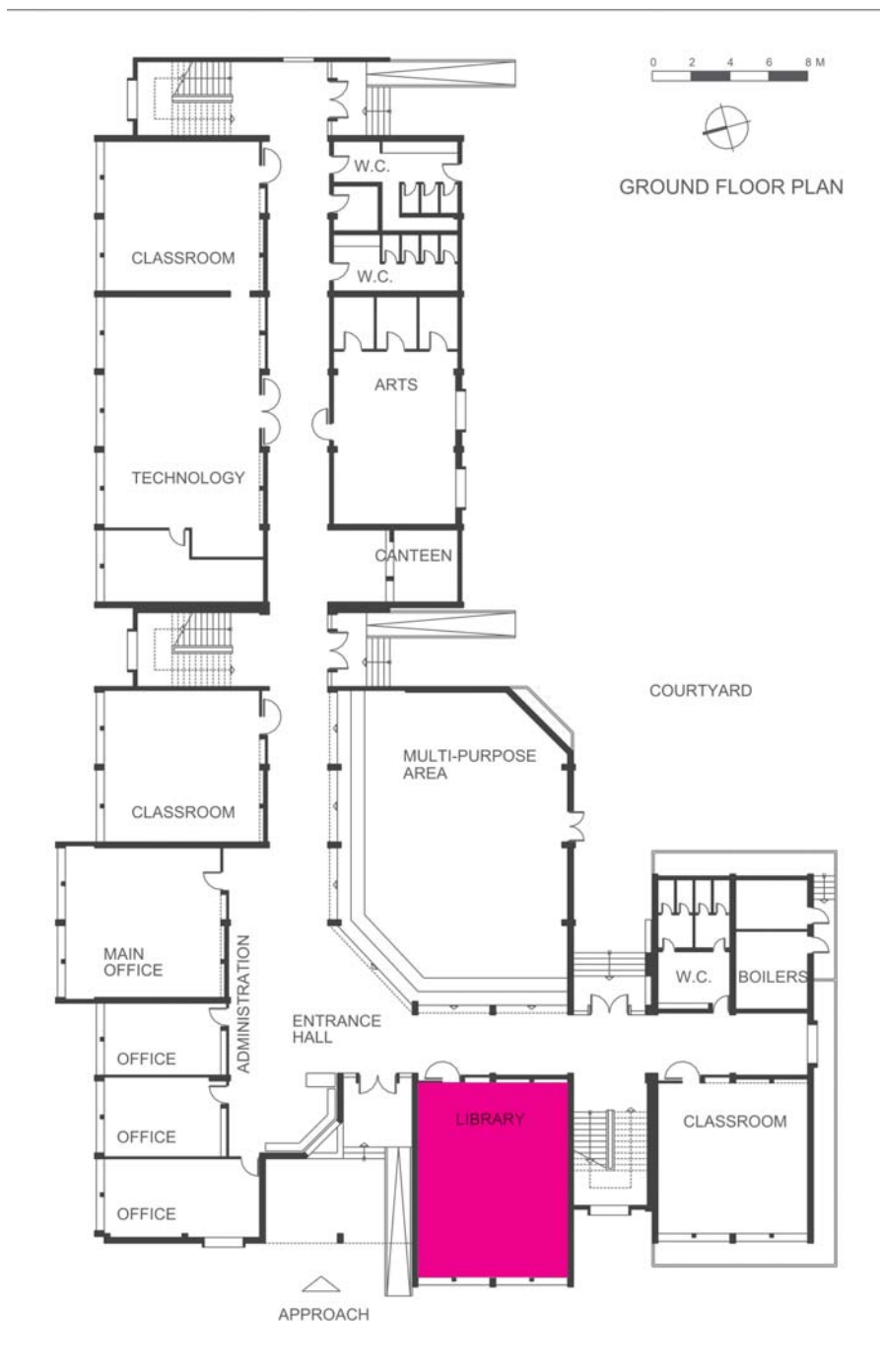
One of the most characteristic examples of rigidity can be seen in the 500 school libraries project. Since just a small part of the school building was involved, school libraries could have been created using flexible and interesting applications. But inertia prevailed on the part of the SBO and the Ministry, and stereotyped results were repeated. In drawing up the 1982 building program

and specifications for schools^{13*}, the SBO proposed a conventional type of school library. The same type was repeated in essence 20 years later, when it was more urgent for schools to open out to the surrounding community, when the role of the library and its position in the educational process have changed, when new technologies have introduced new practices, and when many years of international experience in the creation of library resources have been accumulated. The pressures of time and mass production are in the end secondary factors in terms in a project's quality. The most decisive factor in determining the content of an intervention is the abundance of ideas and the exchange of views that go into it, and the flexibility of the proposal that makes it open to fresh ideas and solutions.

αντιλήψεων είναι και το έργο για τις 500 σχολικές βιβλιοθήκες. Αφορούσε ένα μικρό τμήμα του σχολικού κτιρίου και για αυτό η δημιουργία των Σ.Β. θα μπορούσε να ενεργοποιήσει ευέλικτες και ενδιαφέρουσες εφαρμογές. Υπερίσχυσε όμως, από πλευράς ΟΣΚ και ΥΠΕΠΘ, η αδράνεια και η επανάληψη του ήδη δοκιμασμένου. Ο ΟΣΚ συντάσσοντας το 1982 το τεύχος κτιριολογικού προγράμματος και προδιαγραφών για τα σχολεία^{13*}, προτείνει και έναν συμβατικό τύπο σχολικής βιβλιοθήκης. Ο ίδιος τύπος επαναλαμβάνεται αυτούσιος 20 χρόνια αργότερα, όταν το άνοιγμα του σχολείου προς τον κοινωνικό περίγυρο είναι περισσότερο επιτακτικό, όταν ο ρόλος της βιβλιοθήκης και η θέση της στην εκπαιδευτική διαδικασία έχουν αλλάξει, όταν οι νέες τεχνολογίες ενεργοποιούν νέες πρακτικές, όταν τέλος για τη διαμόρφωση του χώρου της βιβλιοθήκης έχει προστεθεί πολυετής διεθνής εμπειρία. Η πίεση χρόνου και η μαζικότητα στην παραγωγή ενός έργου είναι τελικά δευτερεύοντες παράγοντες για την ποιότητά του. Εκείνο που καθορίζει περισσότερο το περιεχόμενο μίας επέμβασης είναι ο πλούτος του προβληματισμού και της ανταλλαγής ιδεών που την πλαισιώνουν, η ευελιξία στην προώθηση και ο ανοιχτός χαρακτήρας μίας πρότασης, ώστε να είναι δεκτική σε νέες ιδέες και προσαρμογές.

* The numbered notes refer to the bibliography at the back of the book.

* Η αρίθμηση των βιβλιογραφικών παραπομπών αναφέρεται στην αρίθμηση της Βιβλιογραφίας, στο τέλος του βιβλίου.

Εικ. 1.1 Σχολικό κτίριο από τον ΟΣΚ της δεκαετίας του 1980 για 240 μαθητές με προβλεπόμενη θέση βιβλιοθήκης στην είσοδο.

Fig. 1.1 School building designed by SBO in the 1980's for 240 pupils with space provided for a library in the entrance.

ΑΝΑΣΧΕΔΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΜΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ
ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

REDESIGNING LIBRARIES FOR SCHOOLS

A PROPOSAL FOR
SECONDARY EDUCATION

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΣΕ ΜΙΑ ΔΙΑΡΚΩΣ ΕΞΕΛΙΣΣΟΜΕΝΗ εκπαιδευτική πραγματικότητα, τόσο σε επίπεδο αντιλήψεων και πρακτικών όσο και σε εκείνο των εργαλείων μάθησης, ποιο μπορεί να είναι σήμερα το διανοητικό και υλικό περιβάλλον της σχολικής βιβλιοθήκης ώστε να καλλιεργείται η φαντασία, να αναπτύσσεται η κριτική σκέψη και να αποκτώνται διά βίου δεξιότητες μάθησης;

Μέσα από τη σύγκριση ενός «επίσημου» παραδείγματος προδιαγραφών σχεδιασμού και της πρότασης του συγγραφέα, καταδεικνύεται η σημασία τόσο των παιδαγωγικών στόχων όσο και των σχεδιαστικών επιλογών. Ο συγγραφέας αντιπίνει στην «επίσημη» τυποποίηση μια «ανοιχτή» και «άτυπη» βιβλιοθήκη με σχεδιαστική κατεύθυνση τη διαφάνεια και εξωστρέφεια, τον ανοιχτό και ενιαίο χώρο, την ευελιξία και προσαρμοστικότητα, την επίπλωση που δομεί το χώρο.

Το παρόν βιβλίο αναπτύσσει τον προβληματισμό για τη δημιουργία μιας «ζωντανής» βιβλιοθήκης στο σχολείο και πραγματεύεται με διεισδυτικό τρόπο τόσο τις σχεδιαστικές όσο και τις παιδαγωγικές παραμέτρους της. Προσφέρει κατευθύνσεις και τεκμηριωμένες απόψεις όχι μόνο σε αρχιτέκτονες αλλά και σε παιδαγωγούς και σε υπευθύνους για τον προγραμματισμό και την υλοποίηση βιβλιοθηκών στα σχολεία.

Το παρόν βιβλίο αποτελείται από δύο μέρη. Στο Μέρος I αναπτύσσονται τα επιχειρήματα του συγγραφέα, τα οποία υποστηρίζονται με σκίτσα, σχέδια και πίνακες. Στο Μέρος II παρουσιάζονται, με κατόψεις και προοπτικά σχέδια, επιλεγμένα παραδείγματα σχολικών βιβλιοθηκών από τα 42 συνολικά σχεδιασμένα στο πλαίσιο του έργου «Αλυσός».

THE BOOK

WITH THE EDUCATIONAL ENVIRONMENT in constant evolution in terms of ideas, practices and learning tools, what should be the intellectual and physical environment of the school library today, in order for imagination to be cultivated and critical thought developed and for pupils to acquire lifelong learning skills? By comparing an example of official design specifications with the author's proposal, we can see the importance of pedagogical goals and design choices. Instead of an 'official' standardised library, the author counter-proposes an 'open' and 'informal' library whose design reflects transparency and extroversion, open space, flexibility and adaptability, with space structured by furnishings.

This book develops thinking around the creation of a 'living' library in the school and treats its design and pedagogical parameters in an insightful way. It offers guidelines and documented viewpoints to architects, educators and officials responsible for the planning and creating of school libraries.

The book is divided into two parts. In Part I, the author develops his arguments, supported by sketches, drawings, charts and tables. Part II presents photos, ground plans and perspective views from case studies of school libraries from a total of the 42 that were designed within the context of the *lalysos* project.

Ο ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ

Ο Μανώλης Αναστασάκης είναι αρχιτέκτων DESA (1983) με πλούσιο μελετητικό έργο, διακρίσεις και δημοσιεύσεις. Στον εκπαιδευτικό τομέα έχει σχεδιάσει 42 σχολικές βιβλιοθήκες, 24 σπουδαστήρια (βιβλιοθήκες μικρότερων απαιτήσεων) και 30 εργαστήρια φυσικών επιστημών. Έχει ακόμα σχεδιάσει το Πειραματικό Σχολείο στην Παν/πολη Ρεθύμνου, ένα συγκρότημα 20.000 τ.μ. το οποίο περιλαμβάνει από Νηπιαγωγείο έως Λύκειο. Διατηρεί αρχιτεκτονικό γραφείο στην Αθήνα και διδάσκει αρχιτεκτονική εσωτερικού χώρου στο τμήμα Διακοσμητικής του ΤΕΙ Αθήνας.

THE AUTHOR

Manolis Anastasakis is a DESA architect (1983) with long experience in designing buildings, and with distinctions and publications. In the educational field, he has designed 42 school libraries, 24 reading rooms (libraries with fewer demands) and 30 science laboratories. He also designed the Experimental School of the University of Rethymno, a complex of 20,000 m², which includes facilities from kindergarten to senior high school. He has an architectural office in Athens and teaches interior architecture in the Decoration Department of the Technological Educational Institute (TEI) of Athens.

ISBN: 960-375-575-3

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 3575